

лаки кой е. Ела, Викторио, пристъпни! Азъ те да-
вамъ жена нему, а той тебе ще да бѣде мъжъ.

Виктория (пристъпна)

Михалаки.

Дайте да ви цалуна по чела та! (цалува ги.) Господъ
да ви благослови, чеда. Цалунете се сега и вие.
(Стояновичъ цалува Виктория по устата).

Михалаки.

Честита ти невѣста! Г-нъ Стояновичъ!

Стояновичъ

Сега разбирамъ: благодаржъ ви!

Сийка и **Михалаки.**

Честитъ ти ступанинъ, Викторио!

Виктория

Благодаржъ ви, родители мои!

Михалаки.

Сега да идемъ да стѣкнимъ сичко за годежа. Азъ
мислж да стане днесъ.

Сийка.

Че то вече е май свършено. Нека днесъ да стане
годежа.

Михалаки.

Ами свадбата, кога да стане, господинъ Стояно-
вичъ?

Стояновичъ.

Колко то по-скоро, толкосъ по-добрѣ. Нали и
ти мислишъ тжй, любезна Викторио?

Михалаки.

Тогава азъ прѣдлагамъ и годежътъ и вѣнчилото
и свадбата да станатъ тая нощъ. Вие какво казвате?